

Povodom utakmice Svjetske lige između Hrvatske i Crne Gore u Kotoru u kojoj se odlučivalo o pobjedniku skupine odnosno o reprezentaciji koja će izboriti završni turnir osmorice ovo ljeto zaputili smo se u Kotor. Osim toga Hrvatska je trebala ganjati pobjedu od 3 i više golova razlike, pa s obzirom na prednost u kvaliteti na papiru očekivali smo zanimljivu utakmicu.

Prvotno smo planirali ići u subotu i ostati spavati na nedjelju, ali kako je Sveti Vlaho pao na nedjelju krenuli smo u petak, a vraćali smo se u subotu navečer poslije utakmice. Petkom popularni Maximus (očito uzor Revelina jer je također veliki klub u tvrđavi Starog grada) u zimskom periodu ne radi pa smo dobili preporuku da idemo u Tivat jer je tamošnja diskoteka petkom in. Taksijem je to tek 50-60 kuna. Ili da pođemo u jedan novootvoreni pub u Starom gradu. Ali šetajući poslije večere (Kod Džoa) dobili smo flajer za Cesarea u kojem je nastupao bend koji svira starogradsku glazbu pa smo se ipak odlučili za tu opciju. Međutim, starogradska se nakon par pjesama pretvorila u narodnjake pa je Zambata bio zadovoljan, čak su mu i pokoju glazbenu narudžbu ispunili. Uskoro je stigao dvojac Muslim i Šetka koji se u sutrašnjoj utakmici pokazao kao najlošiji. Očito su prekratko ostali jer su nakon 15-20 minuta otišli. Ili su na nekom drugom mjestu ostali predugo. Zambata se javio Šetki, starom poznaniku iz Splita.

Malo potom ušli su izbornik Tucak, pomoćnik Asić, fizioterapeut Luketić, poznata PR-ovka Mia Pećina (ponajviše znana po čuvenom humanitarnom teniskom meču na Stradunu između Ivaniševića i McEnroea nakon kojeg nije ostalo baš novaca za ono zbog čega je navodno taj meč organiziran a to je obnova dječjeg odjela dubrovačke bolnice) sa prijateljicom te jedan domaći gospodar. Posljednje dvoje smo upoznali iduće jutro. Jebeš to vaterpolsko društvo u kojem Zambata barem nekoga ne zna, tako smo, tj. Zambata, od ove ekipe dobili pozdrav od Asića. Luketić je brzo pošao, a trenerski dvojac je uz „starogradsku“ glazbu razmišljao o taktičkim rješenjima u sutrašnjoj utakmici.

Sutradan ujutro smo pošli na kafu i baš smo potrefili u kafić od gore spomenutog domaćina našeg trenerskog dvojca. Gospodar Miško nas je prepoznao i pitao, ali smo mi obezbeđenja? Osim kafe morali smo i nazdraviti s domaćinom mećim zecim, a prije toga smo upoznali i prijateljicu od sinoć. Ona je tu sa kolegom i snimaju dokumentarac, nismo baš točno uhvatili o

čemu, a zamoli su i nas za izjavu pa je se b/a ponudio porazgovarat. Pitanja su bila znamo li da je večeras utakmica, a nakon odgovora su shvatili da smo iz Dubrovnika – mislili su da smo lokalci. Te kratki komentar/najava utakmice. Navodno će dokumentarac biti prikazan na HTV-u, a snimat će se i po drugim bivšim republikama. Sve u duhu regiona i regionalne suradnje. Uskoro je naišlo i nekoliko igrača predvođenih Dobudom koji nas je pozdravio i rekao da ipak neće tu popit kafu. Vjerojatno je bio uviđavan prema kolegi koji je bio prvi iza njega, a nosi broj 9 u reprezentaciji 🍷

Potom smo se zaputili na tvrđavu Sv. Ivana iznad Starog grada, a prethodno smo primijetili da je katolička katedrala Sv. Tripuna više od 1000 godina starija od pravoslavne crkve Sv. Nikole. Kasnije smo saznali da se još otprilike 700 ljudi u Kotoru izjašnjavaju kao Hrvati, a 1100 kao katolici. Ulaz na tvrđavu kojoj je prilaz s obje strane opasan zidinama i do koje treba barem po ure penjanja stoji 3 eura, ali zimi se ne naplaćuje. Nakon dobrog objeda (restoran kasina Win) družili smo se sa par „Beštija“ koje smo tako nakon Facebooka upoznali i uživo 🍷. I oni su mislili da će Hrvatska dobiti.

[youtube:<http://www.youtube.com/watch?v=wmwC6JFX3hQ>]

Malo smo kasnije krenuli na utakmicu nego što smo planirali pa smo uhvatili mjesto na vrhu tribina jer je bazen bio prepun. S bočnih dijelova tribina skinute su sjedali tako da se može bez problema smjestiti 1800 ljudi, a s obzirom da su i svi prolazi bili puni, otprilike skupilo možda i preko 2000 gledatelja. Zambata je ušao malo ranije, pa ga je Braco ulazeći zatekao u razgovoru sa Šefikom uz komentar „Pa nije valjda da i njega zna“. Iako je čuđenje tog tipa suvišno, ipak je došlo do zabune. Naime **Šefik se javio Zambati** zamijenivši ga sa jednim svojim poznanikom, a nakon što se to nakon par rečenica ustvrdilo Zambati je poentirao „I ja sam tebe zamijenio sa jednim dobrim golmanom“. Nakon toga, vidjevši atmosferu na tribinama, odmah je i zaključio kako je dobro da se nismo kladili (htjeli smo odigrat na Hrvatsku, kofa 1.80) jer da će teško naši do pobjede u onakvoj atmosferi.

Tijekom i prije utakmice vidjeli smo još ponešto Dubrovčana, Jugovih igrača i dužnosnika, a

Zambata se pošao javiti Krajini nakon čega je uslijedio poziv na druženje direktora Primorca Miloševića sa uvaženim predstavnicima VU Danče. Rekao nam je da nas je očekivao i večer prije, ali je došlo do nekih šumova u komunikaciji pa mi to nismo znali. Upoznali smo i kolege sa PrimoracTv-a koji su nam i dali fotografije sa utakmice. Ostali smo još 2 ure u klupskim prostorijama u ugodnoj čakuli te saznali o trenutačnoj situaciji i planovima za iduću sezonu Primorca, da se Sutić dobro uklopio te da ovoj iznimno mladoj momčadi nedostaju još barem 2 iskusnija igrača uz koje će stasati, o Jugu itd... Domaćini su se čudili što se to našima dogodilo da su ovako odigrali, a najutučeniji po izrazu lica bio je novinar dubrovačkog radija. Pretpostavili smo da on nije izbjegao kladionicu prije utakmice.

Bio je tu i naš prijatelj Vlašić, a i gospar Rastko koji je na sebi svojstven način komentirao utakmicu. Izvršnog direktora Bukića i tajnika saveza Živkovića uhvatili smo kako komentirajući poraz i igru naših najviše spominju Muslimovu lošu igru (jesi čuo Provokatoru 🤔)

Sve u svemu jako ugodan izlet, odlična atmosfera uz ne pretjerano kvalitetnu, ali zanimljivu utakmicu, upoznavanje sa dosad samo Facebook prijateljima ljubiteljima vaterpola kao i vaterpolskim dužnosnicima iz Kotora.

{gallery}fotogalerije/ostalo/20130202-kotor{/gallery}